

Argumenthåndbog

Udgivet af

Den Danske Europabevægelse

Bremerholm 6, 1069 København K

e-mail: eubev@eubev.dk

Hjemmeside: www.eubev.dk

Ansvarshavende redaktør

Rina Valeur Rasmussen

Redaktion

Sebastian Lang-Jensen

Tryk

PrintNord, Hjørring

Redaktionen afsluttet

April 2009

ARGUMENTHÅNDBOG

INDHOLD

INTRO	7
--------------------	----------

FORSVARS-UNDTAGELSEN – "YDRE SIKKERHED"	8
--	----------

Pro-argumenter

Forsvarsundtagelsen har konsekvenser for Danmark i FN og NATO	10
---	----

Undtagelsen forhindrer Danmark i at deltage i fredsbevarende EU-operationer	10
--	----

FN er varm tilhænger af EU's forsvarssamarbejde og udrykningsenheder ...	11
--	----

Danmark har ikke mulighed for at påvirke EU's rolle som sikkerhedsaktør ..	11
--	----

Norge med i EU's udrykningsstyrke – Danmark er ikke	12
---	----

Mod-argumenter og svar

EU vil blive en militær supermagt, der kan sende danske soldater i krig	12
---	----

EU vil tvinge medlemslandene til at opruste.....	13
--	----

EU kan tvinge medlemslandene i krig uden FN-mandat	13
--	----

EU's forsvarssamarbejde er overflødigt – NATO-forsvar er nok	14
--	----

DEN RETLIGE UNDTAGELSE – "INDRE SIKKERHED"	16
---	-----------

Pro-argumenter

RIA-samarbejdet står højt på EU's dagsorden	
---	--

den danske undtagelse er under stigende pres	17
--	----

Danmark vil stå uden for det politimæssige og strafferetlige samarbejde ...	18
---	----

Eksempel på Europol-samarbejdet: Operation Koala (2007)	18
---	----

Eksempel på det strafferetlige samarbejde: Den europæiske arrestordre	19
---	----

Eksempel på det civilretlige samarbejde: "Skilsmisseforordningen"	19
---	----

Dansk politi: Politi-samarbejde bedre end grænsekontrol	20
---	----

Fælles asyl-samarbejde er fordelagtigt og nødvendigt	21
--	----

Mod-argumenter og svar

EU's politisamarbejde betyder dannelsen af et "europæisk FBI"	21
---	----

EU's datalagring truer retssikkerheden	21
--	----

Danmark bliver tvunget til at opgive sin flygtninge- og indvandrerpolitik ..	23
--	----

EURO-UNDTAGELSEN	25
-------------------------------	-----------

Pro-argumenter

Euroen er en stabil valuta, der forebygger spændinger mellem landene	26
--	----

Euroen er god mod global turbulens	26
Euro-medlemskab giver indflydelse	26
Euroen er et politisk instrument i forhold til globaliseringen.....	27
Europæiske fagforeninger anbefaler euroen	27
Euroen skaber økonomisk stabilitet i Europa	27
Euroen fremmer handel og investeringer	28

Modargumenter og svar

Priserne stiger	29
Dansk økonomi klarer sig fint uden euroen	29
Euro fører til økonomisk stagnation	30
Vi kan ikke længere føre vores egen pengepolitik	30
Vi kan ikke længere føre vores egen finanspolitik.....	31
Euroen fører til Europas forenede stater	31

ØVRIGE EMNER 33

Modargumenter og svar

Danskerne har ikke nogen indflydelse i EU	33
Danskerne blev snydt for en folkeafstemning om Lissabon-traktaten	34
Vi bør genindføre grænsekontrollen for at beskytte os mod kriminalitet og illegale indvandrere	35
EU vil bekæmpe den danske arbejdsmodel og forbyde strejkeretten.....	36
EU sænker danske standarder på miljøområdet.....	37
EU sænker danske standarder på forbrugerområdet	38
EF-Domstolen tager magten fra medlemsstaterne.....	40
EU-systemet er korrupt og har ikke styr på regnskaberne	41
EU's landbrugspolitik er gammeldags og protektionistisk.....	42

Div. pro-argumenter

Derfor skal du stemme til Europa-Parlamentsvalget	43
Stort dansk flertal for EU-medlemskab	45
Indre marked vigtigt for dansk økonomi	45
De åbne grænser gavner økonomien	46
Klima og energi – EU går i front	46

INTRO

Siden 1993 har Danmark haft fire undtagelser fra EU-samarbejdet: Danmark er ikke med i den militære del af EU's forsvarssamarbejde, vi står uden for store dele af det retlige samarbejde og vi har ikke indført euro. Derudover har Danmark en undtagelse om unionsborgerskab, som dog har mistet sin betydning.

De områder hvor Danmark har undtagelser er blandt de politiske områder i EU, hvor der sker mest. De negative følger undtagelserne har for Danmark bliver altså større og større. Det var grunden til, at daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen efter valget til Folketinget i november 2007 ønskede, at danskerne skulle stemme om undtagelserne i denne valgperiode. De planlagte afstemninger blev aflyst da Irland stemte nej til Lissabontraktaten i juni 2008, men vigtigheden af, at få afskaffet undtagelserne er ikke blevet mindre og forhåbentlig vil danskerne få mulighed for at give deres mening til kende i løbet af de kommende år.

Debatten om undtagelserne er fyldt med myter og fordomme. Denne samling af argumenter gør op med mange af disse og præsenterer samtidig en række argumenter for at afskaffe undtagelserne. Derudover rummer håndbogen argumenter fra den mere generelle EU-debat, som kan være nyttige i debatten op til valget til Europa-Parlamentet den 7. juni 2009.

Argumenterne er hentet fra Europabevægelsens videns- og argumentdatabase www.bremerbank.dk, som hele tiden opdateres med nye oplysninger og argumenter. Vidensbanken er tilgængelig for Europabevægelsens medlemmer og gode kræfter på ja-siden. Kodeordet til Bremerbank kan fås ved at sende en mail til eubev@eubev.dk eller ringe på tlf. 33 141 141.

FORSVAR-UNDTAGELSEN – "YDRE SIKKERHED"

EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) kom for alvor på dagsordenen i årene op til Maastricht-traktaten i 1992. Den sikkerhedspolitiske situation i Europa var på kort tid ændret, Sovjetunionen var opløst og der var uro på Balkan. Disse omstændigheder krævede, at EU måtte forholde sig til en række udenrigspolitiske udfordringer. For at imødegå nogle af disse udfordringer formulerede EU's ledere den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (ESFP) som en del af FUSP'en.

Frem til 1998 var det Vestunionen (WEU) – som Danmark ikke var med i – der skulle udføre EU's eventuelle forsvarsopgaver. I 1998 blev EU-landenes ledere enige om, at EU fra 2003 skulle have sin egen militære kapacitet. Det førte siden til dannelsen af en række civile og militære organer og sidst til etableringen af de såkaldte udrykningsstyrker, der skal kunne rykke ud til krisesituationer i Europas nærområde med få dages varsel.

Den danske undtagelse dækker "kun" deltagelse i den forsvarspolitiske dimension af EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Danmark kan altså godt deltage i visse civile og politi-mæssige krisestyringsoperationer. Danmarks undtagelse dækker i Nice-traktaten artikel 13, stk. 1 (TEU) og artikel 17 (TEU) og Danmark står uden mulighed for at deltage i militære operationer.

Med Lissabon-traktaten styrkes EU's forsvarspolitiske dimension, med tre nye artikler. Det øger samtidig de negative konsekvenser for den danske undtagelse overfor EU's forsvarspolitik. Undtagelsen dækker i Lissabon-traktaten artikel 13, stk. 1 (TEU) og artikel 28-31 (TEU).

Blandt de EU-operationer, som Danmark ikke har deltaget i, er:

- Flådeoperation ved Somalias kyst fra december 2008, med kampen mod pirateri og beskyttelse af nødhjælp som hovedprioriteter. Danmark deltog i en anden international flådestyrke, hvor kampen mod pirateri var en sekundær prioritet, og hvor mandatet for operationen var for svagt til at stille piraterne til ansvar.
- Militæroperation i det østlige Tchad og den nordlige del af Den Centralafrikanske Republik med henblik på at håndtere krisen i Darfur-provinsen. Operationen, der forløb fra foråret 2008 og et år frem beskyttede flygtninge og FN-personel og bestod af 3700 mand fra 14 EU-lande. Det var FN, der bad EU om at tage opgaven på sig, indtil mere langsigtede internationale løsninger falder på plads. Både Sverige og Finland stiller soldater til styrken.
- Militæroperation i Bosnien. Her overtog EU den 2. december 2004 ansvaret for de fredsbevarende opgaver i Bosnien, som NATO indtil da havde løst. Det betød at Danmark måtte forlade den fredsbevarende styrke. Militæroperationen i Bosnien suppleres af en EU-kordineret politi-operation samt en række EU-finansierede genopbygningsprogrammer, der samlet set skal knytte Bosnien tættere til EU.
- Militæroperation i Makedonien, hvor EU den 1. april 2003 overtog ansvaret for NATO's fredsbevarende operation i Makedonien. Også her måtte danske soldater rejse hjem. EU's operation i Makedonien foregik under navnet "Concordia" (enighed) og var EU's første militære operation. Den forløb med succes fra april til december 2003.

Pro-argumenter

Forsvarsundtagelsen har konsekvenser for Danmark i FN og NATO

Danmarks undtagelse overfor EU's forsvarssamarbejde står i stigende grad i kontrast til Danmarks ambitioner om at styrke det internationale samfund. Undtagelsen forhindrer dansk militær deltagelse i internationale fredsskabende operationer, hvor Danmark normalt ville have deltaget. Forsvarsundtagelsen udelukker nemlig ikke bare Danmark fra at deltage i EU's forsvarspolitiske samarbejde, men svækker også vores indflydelse i NATO, OSCE og FN. EU's forsvarssamarbejde foregår i tæt samspil med disse organisationer, hvilket betyder, at Danmark bliver en mindre attraktiv samarbejdspartner i disse fora som følge af undtagelsen.

Som eksempel kan nævnes EU-operationen i Bosnien og NATO-operationen i Kosovo, hvor EU og NATO gensidigt vil komme hinanden til undsætning, hvis det bliver nødvendigt. Den danske undtagelse på forsvarsområdet forhindrer Danmark i at være med i den ordning.

Undtagelsen forhindrer Danmark i at deltage i fredsbevarende EU-operationer

Danmark har en lang og stolt tradition for at deltage aktivt i fredsbevarende og humanitære aktioner. Det er et indsatsområde, der nyder stor opbakning både politisk og blandt befolkningen. Men forsvarsundtagelsen forhindrer nu Danmark i at deltage i fredsbevarende og humanitære operationer af samme art, som dem Danmark har bidraget til under FN's eller NATO's kommando. Det skyldes, at EU i stigende grad påtager sig ansvaret for operationer i Europa og i Afrika. EU har et særligt krisestyringspotentiale, idet unionen både kan trække på civile og militære redskaber. Derudover gennemføres operationerne oftest som en del af en bredere indsats, der tillige omfatter støtteprogrammer, bistand

til genopbygning, handelssamarbejde mv. Derfor er det ingen tilfældighed, at FN har udtrykt stor interesse for EU's rolle i international krisestyring.

FN er varm tilhænger af EU's forsvarssamarbejde og udrykningsenheder

FN kommer med opfordringen og mandatet, og EU udfører opgaven. Det har været arbejdsgangen siden den vellykkede EU-operation i Congo i 2003, hvor EU med kort varsel og på opfordring fra FN stillede en 2000 mand stor styrke til rådighed, og dermed forhindrede en truende humanitær katastrofe. Efter operationen indgik FN en aftale med EU om fremtidige krisesty- ringsindsatser i Afrika og på Balkan. Derfor har FN også udtrykt stor interesse for de europæiske kampgrupper og fremhævet dem som et vigtigt instrument for inter- national krisestyring.

FN's tidligere generalsekretær Kofi Annan: *"Vi ser EU's ka- pacitet til at sende tropper ud med kort varsel, der er plan- lagt til at være operationel i 2007, som et betydeligt bidrag til samarbejdet mellem FN og EU i krisesty- ringsaktiviteter. Det kan hjælpe med at holde urolige områder fredelige."* (tale til Europa-Parlamentet 290304).

Danmark har ikke mulighed for at påvirke EU's rolle som sikkerhedsaktør

Gorm Rye Olsen, Institutleder og dr. scient. pol. ved Insti- tut for Samfund og Globalisering (RUC): *"Denne åbenlyse mangel på solidaritet, som danske politikere må udvise på grund af undtagelsen over for forsvarssamarbejdet, har al- vorlige konsekvenser for Danmarks muligheder for at øve indflydelse på EU's rolle som sikkerhedsaktør. Ganske kort og kontant er der ingen af vores EU-partnere, der finder det umagen værd at lytte til danske synspunkter og argumen- ter i en situation, hvor man alligevel ikke kan regne med os."* (Forsvarsforbeholdet koster os indflydelse, Berlingske Tidende, 080208).

Norge med i EU's udrykningsstyrke

– Danmark er ikke

Selvom Norge ikke er medlem af EU har de indset, at EU er et vigtigt forsvarspolitisk forum, som man ikke bør isolere sig fra. Norge deltog derfor aktivt i den nordiske udrykningsstyrke ("Nordic Battlegroup"), som i første halvår af 2008 udgjorde den ene af de to udrykningsenheder som EU kunne sende ud med kort varsel. Norge bidrog med 150 mand, Sverige med 2300 og Finland, Estland og Irland med sammenlagt knap 400 soldater. Det danske forsvarsforbehold forhindrede dansk deltagelse i EU's udrykningsstyrke.

Mod-argumenter og svar

EU vil blive en militær supermagt, der kan sende danske soldater i krig

Svar:

Frygten for en Europa-hær ubegrundet

Det vil altid være regeringen og det danske Folketing, der skal godkende Danmarks deltagelse i internationale operationer - også hvis vi afskaffer forsvarsundtagelsen. Samtidig vil Danmark uden undtagelsen kunne nedlægge veto overfor EU's militære aktioner, og dermed stoppe "farlige militære eventyr". Det kan vi ikke, så længe vi står udenfor.

Gorm Rye Olsen, dr. scient. pol. og institutleder ved Institut for Samfund og Globalisering (RUC): *"Udviklingen har vist, at frygten for en EU-hær var ubegrundet. Det enkelte medlemslands regering og parlament har – som i tilfældet med NATO – den endelige beslutningsret med hensyn til at stille tropper til en mission. Der sidder altså ikke en håndfuld krigsgale generaler i Bruxelles, der kan bestemme, hvorvidt EU skal sende soldater til et kriseområde."* (Berlingske Tidende, 080208).

Gert Petersen, tidl. fmd. for SF: *"EU bliver ikke en militær stormagt. Overalt [i traktaten], hvor aktioner har "indvirk-*

ning på forsvarsområdet" gælder enstemmighedsprincippet og dermed veto retten." (Politiken, 110208).

EU vil tvinge medlemslandene til at opruste

Det fremgår af Lissabon-traktatens artikel 27, stk. 3 (TEU), at "Medlemsstaterne forpligter sig til gradvis at forbedre deres militære kapacitet."

Svar:

At forbedre er ikke det samme som at opruste

At EU-landene forbedrer kapaciteterne, er ikke det samme som at landene opruster. Europas samlede forsvarsevner kan blive forbedret blot ved at koordinere investeringer i og anskaffelse af forsvarsmateriel. Dermed kan man undgå akutte mangler såvel som ressourcespild, når landene i fællesskab skal stille kapaciteter til rådighed for en fælles operation.

Europa har også stor mangel på moderne udstyr. General Joseph Ralston, tidligere øverstbefalende i NATO (Supreme Allied Commander), og General Klaus Naumann, tidligere chef for den tyske hær, mener, at vi ved at samarbejde kan løse problemet og forbedre Europas samlede forsvarsevner uden at øge militærbudgetterne.

EU kan tvinge medlemslandene i krig uden FN-mandat

Det er ikke et krav i traktaten, at EU's operationer skal have FN-mandat. Dermed kan EU iværksætte "ulovlige" operationer afhængig af egne interesser.

Svar 1:

EU's fælles udenrigs- og forsvarspolitik udøves i overensstemmelse med FN's principper

EU's forpligtelse til at arbejde i overensstemmelse med FN's principper er nævnt flere steder i EU's traktater. I Lissabon-traktatens art. 3, stk. 5 (TEU) hedder det således at Unionen vil sikre "nøje overholdelse og udvikling af folkeretten, herunder overholdelse af principperne i De Forenede Nationers pagt". I forbindelse med militære opgaver fremgår det af art. 27, stk. 1 (TEU), at EU kan

anvende militære midler "...med henblik på fredsbevarelse, konfliktforebyggelse og styrkelse af den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers pagt."

Svar 2:

FN kan ikke altid give mandat til fredsbevarende aktioner

Hvis EU anerkender FN som eneste legitime mandatgiver for fredsbevarende militære aktioner, bliver muligheden for at gribe ind i tilfælde af folkemord eller etnisk udrensning deponeret i FN's Sikkerhedsråd, hvor Rusland eller Kina har mulighed for at blokere beslutninger på grund af snævre nationale interesser. Som det blev illustreret i forbindelse med serbernes etniske udrensninger i Kosovo i 1999, er det ikke sikkert, at FN kan give mandat til militære operationer - heller ikke i tilfælde af at overgreb uomtvisteligt finder sted. Derfor skal EU ikke deponere sine muligheder for at agere militært i Sikkerhedsrådet.

EU's forsvarssamarbejde er overflødigt – NATO-forsvar er nok

Vi behøver ikke et EU-forsvar, fordi forsvaret af Danmark fortsat kan finde sted gennem NATO, mens fredsbevarende aktioner kan foregå i FN.

Svar 1:

EU's prioriteter er ikke altid de samme som NATO's

Formålet med EU's forsvarssamarbejde er ikke at duplikere eksisterende organisationers kompetencer. Mens NATO's oprindelige formål blev formuleret under den kolde krig mod den daværende trussel, er den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (ESFP) formuleret efter den kolde krig med henblik på at håndtere de kriser der, opstår i dag. NATO vil stadigvæk være den primære organisation i forhold til at varetage det kollektive forsvar af medlemslandene, men bliver stadig tættere knyttet til ESFP. I flere tilfælde har EU overtaget operationer fra NATO, da EU har haft en betydelig interesse i at opera-

tionerne fortsatte. Det gjaldt i Makedonien i 2003 og i Bosnien i 2004, hvor de danske NATO-soldater i øvrigt måtte tage hjem, da EU overtog operationen.

Svar 2:

EU's forsvarssamarbejde er en del af flere krisestyringsmekanismer

EU's forsvarssamarbejde er blot et af flere udenrigspolitiske instrumenter. Hertil kommer den civile krisestyring, politi-operationer, udviklings- og genopbygningsprogrammer, handelssamarbejde og politisk dialog. Det giver samlet set EU nogle unikke muligheder for at føre en fredsskabende og stabiliserende udenrigspolitik. NATO's kapaciteter og mekaniser er udelukkende af sikkerhedsmæssig art.

DEN RETLIGE UNDTAGELSE – "INDRE SIKKERHED"

EU's samarbejde om retlige og indre anliggender (RIA) har udviklet sig i takt med den fri bevægelighed inden for EU. Når varer og personer kan bevæge sig frit over landegrænser, følger der et naturligt krav om et samarbejde mellem myndighederne i disse lande. Samtidig handler samarbejdet om en fælles politik overfor EU's ydre grænser, eftersom disse netop har fungeret på vegne af alle medlemslandene.

RIA-samarbejdet er blevet udviklet i takt med de udfordringer, som EU har stået overfor, og udgør i dag et af EU's mest dynamiske samarbejdsområder. Helt overordnet omfatter samarbejdet følgende:

- grænsekontrol, asyl og indvandring
- samarbejde om civile og handelsretlige spørgsmål
- politi- og strafferetligt samarbejde

Ifølge Edinburgh-aftalen deltager Danmark fuldt ud i samarbejdet om retlige og indre anliggender, så længe det finder sted på mellemstatsligt plan, men ikke når det finder sted på overstatsligt plan. Eftersom hele RIA-området via Maastricht-traktaten i 1992 blev placeret i den mellemstatslige søjle III (TEU afsnit VI), trådte den danske undtagelse ikke i kraft i første omgang.

Med Amsterdam-traktaten blev det besluttet at gøre dele af det mellemstatslige samarbejde om retlige og indre anliggender til overstatsligt samarbejde. Det gjaldt bestemmelserne om visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den fri bevægelighed for personer, der dermed blev flyttet over i EF-traktaten (afsnit IV i EF-traktaten, artikel 61 - 69). Dermed blev den danske undtagelse aktiveret, og Danmark har siden stået uden for knap 200 EU-tiltag på disse områder. I nogle tilfælde

har Danmark efterfølgende indgået parallelaftaler. Med Lissabon-traktaten nedlægges den mellemstatslige søjle III. Dermed flyttes resten af RIA-områderne til den overstatslige del af EU-samarbejdet, hvilket vil betyde, at Danmark ikke længere kan deltage i disse dele af samarbejdet. Det drejer sig om det strafferetlige og politimæssige samarbejde, herunder samarbejdet mellem EU-landenes politimyndigheder (EUROPOL) og samarbejdet mellem landenes anklagemyndigheder (EUROJUST). Disse områder tilføjes afsnit IV i TEUF (tidligere TEF) og overgår dermed, for det meste, til almindelig lovgivningsprocedure.

Tilvalgsordningen / "opt-in"

Under forhandlingerne om Forfatningstraktaten fik den danske regering forhandlet igennem, at den oprindelige undtagelse kan omdannes til en såkaldt "opt-in"-undtagelse, som også gælder for Storbritannien og Irland. Det betyder, at et simpelt flertal i Folketinget skal afgøre, om Danmark skal deltage i RIA-tiltaget eller ej. Når Folketinget har besluttet at deltage i de fælles regler, bliver tilslutningen overstatslig og irreversibel.

Pro-argumenter

RIA-samarbejdet står højt på EU's dagsorden – den danske undtagelse er under stigende pres

RIA-samarbejdet om EU som et område for "Frihed, sikkerhed og retfærdighed", står højt på den europæiske dagsorden i disse år. Det skyldes dels nogle synlige udfordringer, som kræver stærkt internationalt samarbejde; migration og illegal indvandring, grænseoverskridende kriminalitet og terror, retsgarantier på tværs af grænser i det indre marked mv. Alene menneskehandel på tværs af EU's landegrænser formodes at nå op i et omfang på 250.000 personer om året. Derudover skyldes dynamikken på området, at EU-landene efterhånden har opbygget en gensidig tillid til hinandens retlige myndigheder. Det øger

samlet set motivationen for fælles EU-tiltag på området. I 2005 omhandlede 17 pct. af alle lovforslag fra Europa-Kommissionen retlige og indre anliggender, og tendensen er stigende. Ifølge Politiken (080108) kan over 30 pct. af al EU-lovgivning pr. januar 2008 relateres til RIA-området.

Danmark vil stå uden for det politimæssige og strafferetlige samarbejde

EU's politimæssige og strafferetlige samarbejde er vigtige instrumenter i indsatsen mod grænseoverskridende kriminalitet, som menneskesmugling, narkohandel, pædofilnetværk og terror. Hvis den retlige undtagelse ikke afskaffes inden Lissabon-traktaten træder i kraft, må Danmark forlade hele det politimæssige og strafferetlige samarbejde. Dermed mister Danmark muligheden for at deltage i en fælles europæisk indsats mod alvorlige udfordringer.

Jakob Scharf, nuværende PET-chef: *"Jeg kan kun sige, at det europæiske politisamarbejde har meget stor betydning for dansk politi – og for vores evne til at bekæmpe organiseret kriminalitet"*.

Eksempel på Europol-samarbejdet: Operation Koala (2007)

Den 5. november 2007 greb europæisk politi til anholdelser mod et omfattende pædofili-netværk med over 2500 brugere. Operation Koala tog fart, da Europol og Eurojust indledte en koordineret indsats med deltagelse af 19 landes juridiske myndigheder. Eurojust-medlemmerne indsamlede effektivt oplysninger i deres respektive hjemlande og fulgte de operationelle tidspunkter, som var blevet planlagt i Eurojust/Europol-regi. Det lagde grunden til den succesfulde operation med mange samtidige anholdelser i otte lande.

Eksempel på det strafferetlige samarbejde:

Den europæiske arrestordre

Med den europæiske arrestordre blev det muligt at få udleveret udenlandske statsborgere til retsforfølgelse, hvis de har begået alvorlig kriminalitet i Danmark. Hidtil har mange lande nægtet at udlevere egne statsborgere til retsforfølgelse i udlandet, hvilket har betydet, at retfærdigheden ikke altid kan ske fyldest. Efter dens ikrafttræden 1. januar 2004 har danske myndigheder flittigt brugt arrestordren, som frem til medio juli 2005 har ført til udleveringen af 17 personer fra andre EU-lande, mens 12 personer er blevet udleveret til retsforfølgelse fra Danmark. Den fælles europæiske arrestordre har effektiviseret udleveringen af kriminelle. Udleveringstiden er faldet fra mere end ni måneder til ca. 43 dage. I tilfælde hvor den sigtede indvilger i udlevering, er udleveringstiden ca. 13 dage.

Eksempel på det civilretlige samarbejde:

"Skilsmisseforordningen"

Borgernes øgede mobilitet inden for EU har som naturlig konsekvens medført et stigende antal par, hvor ægtefæller har forskellige nationaliteter, og hvor de bor i forskellige medlemslande. I tilfælde af skilsmisser blev disse internationale ægtepar tidligere udsat for omfattende og uensartet bureaukrati samt langvarig sagsbehandling om forældremyndighed og samværsret, hvilket bl.a. kunne gå ud over de skilsmisseramte børn. På den baggrund vedtog EU i november 2003 en forordning (2201/2003), der sikrede anerkendelse af skilsmisseafgørelser på tværs af EU-landenes grænser. Men på grund af det danske forbehold kom "skilsmisseforordningen" ikke danske børn til gode. Kommissionen har nemlig afvist, at Danmark kan blive tilsluttet forordningen på trods af, at et flertal i Folketinget ønskede dansk tilslutning til forordningen. ("Børn betaler for EU-forbehold", Politiken 300402).

Tidligere formand for Børnerådet, Klaus Wilmann: *“Vi har ingen holdning til forbeholdene. Men vi har en klar holdning om, at børnenes tarv er en kort og enkel sagsbehandling, og det er netop formålet med EU-ordningen.”*

Dansk politi:

Politi-samarbejde bedre end grænsekontrol

Dansk politi har svært ved at se ulemperne ved et Europa med færre grænser. Schengen-samarbejdet skaber nemlig nye og bedre muligheder for grænseoverskridende politisamarbejde som kompensation for ophævelsen af grænsekontrollen. Det kommer bl.a. til udtryk i form af Schengen Informationssystem (SIS), en fælles database, hvor de nationale politimyndigheder kan registrere personer eller genstande. Samarbejdets muligheder blev styrket yderligere den 20. december 2007, hvor ni nye lande kom med i samarbejdet (Estland, Letland, Litauen, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn, Slovenien og Malta).

Kim Kliver, chef for Rigspolitiets Nationale Efterforskningscenter (NEC): *“Jeg er tryk ved det, fordi den gammeldags kontrol bliver erstattet af en række muligheder for samarbejde mellem politi i de tidligere østlande og os andre. Den fysiske kontrol bliver erstattet af efterretninger, så vi kan agere tidligere. (...) Kriminaliteten er i forvejen grænseoverskridende. Nu får vi mulighed for at øge kvaliteten i politiarbejdet i de lande, hvorfra en del af denne kriminalitet kommer, fordi disse lande nu er forpligtet af Schengen-aftalen.”* (Politiken, 211207).

Palle Linné, grænsebetjent i Padborg: *“Det betyder, at vi får bedre adgang til tidlig og vigtig information om kriminalitet på vej mod Danmark. Og lettere adgang til at få tyvekoster tilbage, som er stjålet i Danmark men bliver fundet i Polen. Det er svært af se ulemperne.”* (Politiken, 211207).

Fælles asyl-samarbejde er fordelagtigt og nødvendigt

EU's asylsamarbejde forhindrer, at flygtninge bliver "kastebolde". Det er ikke kun til fordel for medlemslandene, men også for asylansøgerne, at asylansøgninger kun behandles én gang og efter de samme principper i hele EU. Asylansøgerne undgår på den måde, at de bliver kastebold mellem landene og skulle gerne få en hurtigere afklaring af deres retsstilling. Fælles regler sikrer også, at landene ikke sætter gang i en stramningsspiral, hvor landene forsøger at tørre flygtningebyrden af på nabolandene. En ukoordineret indsats kan medføre en udvikling, hvor et lands stramninger fører til stramninger i andre lande pga. frygten for forøget tilstrømning af flygtninge. Resultatet af ukoordinerede regler fører nemt til, at landene strammer mere end egentlig tiltænkt til stor ulempe for asylansøgerne.

Mod-argumenter

EU's politisamarbejde betyder dannelsen af et "europæisk FBI"

Svar:

Europol koordinerer

– nationale politikorps udfører opgaverne

Europol fungerer som et forum for koordination og udveksling af informationer i forhold til international kriminalitet. Europol kan videresende relevante oplysninger fra et EU-land til et andet EU-land eller selv foretage analyser, men har ingen selvstændige operationelle beføjelser. Når der skal foretages en fælles aktion, f.eks. overfor internationale børneporno-ringe, koordineres aktionen i Europol, men udføres af de nationale politikorps i de enkelte lande. Derfor kan man ikke sammenligne Europol med det amerikanske FBI.

EU's datalagring truer retssikkerheden

Den 14. december 2005 vedtog Europa-Parlamentet et omstridt direktiv om lagring af elektronisk data, der er blevet kritiseret fra flere sider for at true retssikkerheden. Datalagringsdirektivet indebærer, at teleselskaberne skal registrere og gemme alle telefonsamtaler, internet-telefoni (IP-telefoni), internettrafik og e-mails.

Svar 1:

Informationerne er ikke tilgængelige for hvem som helst

I kampen mod grænseoverskridende kriminalitet og terrorisme udgør registreringen af elektronisk data et vigtigt instrument. Det er dog vigtigt at understrege, at datalagringsdirektivet kun kræver, at opkaldstidspunkt, sted, afsender og modtager registreres – ikke indholdet. Det skal desuden pointeres, at det ikke er hvem som helst, der får adgang til informationerne. Ifølge direktivets artikel 3, stk. 2 skal medlemsstaterne sørge for, at de data, der gemmes, kun bliver udleveret til de kompetente nationale myndigheder i særlige sager, og at det sker i overensstemmelse med national lovgivning. Kun med en dommerkendelse kan politiet få adgang til informationerne. Denne procedure adskiller sig ikke væsentligt fra, hvordan det hidtil har fungeret. Forskellen med datalagringsdirektivet er, at mængden af informationer bliver større, da registreringen dækker alle, men det ændrer ikke ved, at data kun udleveres under bestemte omstændigheder.

Svar 2:

Der er fastsat en tidsramme for datalagring

Den tidsramme, som direktivet lægger op til, indebærer, at medlemslandene skal gemme oplysningerne i minimum seks måneder og maksimum to år. At nogle lande, som f.eks Polen, overvejer at lagre oplysningerne læn- gere, er noget, der bliver besluttet på nationalt plan.

Danmark bliver tvunget til at opgive sin flygtninge- og indvandrerpolitik

Selv om Danmark får en tilvalgsordning ("opt-in-model"), vil en stadig større del af EU's lovgivning blive implementeret i Danmark. Det undergraver bid for bid muligheden for at føre vores egen flygtninge- og indvandrerpolitik.

Svar:

Et folketingsflertal må respekteres

Med tilvalgsordningen er det et flertal i Folketinget, der afgør, om Danmark skal deltage i en EU-lovgivning eller ej. Vælger et flertal i Folketinget at deltage i et EU-initiativ inden for RIA-området, bør man af demokratiske grunde respektere, at Danmark deltager, uanset om man er uenig i forslaget.

EURO-UNDTAGELSEN

Helt grundlæggende er den fælles valuta en naturlig forlængelse af det indre marked. Stabile og sammenlignelige priser på tværs af landegrænser gør det nemt for både forbrugere og virksomheder at handle på tværs af landegrænser.

Danmark deltog – som de øvrige EU-lande – i ØMU'ens første og anden fase, der løb frem til 1999, hvor den tredje fase blev indledt. Denne fase deltager Danmark ikke i. Det betyder i praksis, at vi overholder reglerne i den såkaldte vækst- og stabilitetspagt, men at vi ikke kan blive straffet for at overtræde dem. Ifølge pagten må et land ikke have mere end tre pct. underskud på de offentlige budgetter og den samlede offentlige gæld må ikke overstige 60 pct. af BNP i det pågældende land. Hensigten med disse regler er at forhindre, at ét land gennem udstedelse af en uholdbar stor mængde statsobligationer skal presse renteniveauet op for hele møntunionen. Derudover handler det helt generelt om at holde en vis disciplin med statens finanser.

Danmark har med succes ført fastkurspolitik siden 1982. Først overfor den tyske D-mark og siden 1999 overfor euroen. Siden 1999 sker samarbejdet inden for rammerne af det såkaldte ERM2-samarbejde (Exchange Rate Mechanism). Det betyder, at den danske krone ikke må svinge mere end 2,25 pct. til hver side af centalkursen på 7,46 kr. pr. euro. I praksis har det betydet, at den danske nationalbank i mere end 25 år har fulgt renteændringerne fra Frankfurt minutiøst og dermed at Danmark ikke har ført selvstændig pengepolitik. I hele denne periode har Danmark haft et større eller mindre rentespænd i forhold til renten på D-mark/euro, hvilket har gjort, at den danske rente altid har været højere end den tyske/europæiske. ERM2-samarbejdet er afgørende for den danske krones stabilitet,

da ECB beskytter den danske krone mod udsving og valutaspekulation.

16 lande er (pr. 2009) med i eurozonen, heriblandt de nye EU-lande Slovenien, Slovakiet, Malta og Cypern.

Pro-argumenter

Euroen er en stabil valuta, der forebygger spændinger mellem landene

Efter en svag start i euroens første leveår forudså mange skeptikere at euro'en med tiden ville falde fra hinanden. I dag står det klart, at euroen har skaffet euro-landene en klippefast monetær stabilitet. Før euroen var manglen på stabilitet en akilleshæl i Europas økonomiske og politiske udvikling, hvilket var medvirkende til de katastrofale konflikter, der tidligere plagede det europæiske kontinent.

Euroen er god mod global turbulens

Euroen er en klar vinder af finanskrisen i 2008 - 2009. Den har nemlig forhindret valutastorme i at brede sig fra de globale markeder til de europæiske, som det skete midt i 1990'erne og så mange gange før. Det betyder, at man har undgået en stribe urimelige og samlet set destruktive devalueringer mellem EU-landenes valutaer. Danmark og Storbritannien har derimod begge kunnet mærke finanskrisen. Mens det engelske pund, har oplevet det største fald siden 1930 (25 pct. på et år) måtte Danmarks Nationalbank i efteråret 2008 foretage flere renteforhøjelser for at holde kronen stabil overfor euroen. Det gjorde det unødvendigt dyrt at have lån i Danmark.

Euro-medlemskab giver indflydelse

Ved fuldt euro-medlemskab vil Danmark få en repræsentant i ECB's styrelsesråd. Dermed vil Danmark være med til at træffe de beslutninger, vi i dag er hensat til

at kopiere. Det vil give mulighed for at hævde danske interesser i forhold til ECB's beslutninger, hvilket der ikke bliver taget hensyn til i dag. Derudover vil euro-medlemskab give Danmark en plads i euro-gruppen, der bliver et stadig vigtigere forum for drøftelser om Europas økonomi i en global sammenhæng. Det sker på bekostning af de såkaldte ØKOFIN-møder, hvor alle EU's finans- og økonomiministre deltager.

Euroen er et politisk instrument i forhold til globaliseringen

Euroen har i dag (2009) udviklet sig til en global faktor, og euroens internationale udbredelse vokser støt. Ifølge beregninger fra de amerikanske økonomer Menzie Chinn og Jeffrey Frankel kan euroen allerede i 2015 have overhalet den amerikanske dollar som verdens førende reservevaluta. Medlemskab i euro-gruppen er derfor – selv for et lille land – formentlig den eneste mulighed for overhovedet at være med til at præge globaliseringen på det finansielle plan.

Europæiske fagforeninger anbefaler euroen

Generalsekretæren for sammenslutningen af de europæiske fagforeninger (ETUC), John Monks, er enig med Europa-Kommissionen i, at euroen fungerer som et skjold mod økonomisk turbulens. Han siger: *"Euroen har haft enorm betydning. Hvad ville der være sket, hvis vi ikke havde haft euroen? Så ville vi sikkert have set en devaluering af en række andre valutaer i forhold til den stærke D-mark. Det ville give ustabilitet i Europa og forværre atmosfæren af krise".* (Information, 130508).

Euroen skaber økonomisk stabilitet i Europa

I Europa, hvor vi i stigende grad handler på tværs af nationalgrænserne, er vores økonomiske situation og økonomiske politik afhængig af hinanden. Derfor betyder et styrket samarbejde om den økonomiske politik, at vi slipper af med tidligere tiders egoistiske nationale inte-

resser, som ofte kun resulterede i, at vi eksporterede vores økonomiske problemer til hinanden. Det skete f.eks. i form af konkurrerende devalueringer for at skaffe kortsigtede konkurrencefordele på bekostning af de andre lande. Euro-samarbejdet forhindrer, at de enkelte lande foretager pludselige devalueringer og dermed forstyrrer de almindelige markeds kræfter i det indre marked. Når de enkelte virksomheder ikke behøver bekymre sig om svingende markeder som følge af valuta-svingninger i nabolandene, kan de planlægge mere langsigtet og strategisk. ("Den stærke euro", Børsen 230407).

Euroen fremmer handel og investeringer

Møntunioner i almindelighed, og euroen i særdeleshed, fører til stigende handel. Det er efterhånden slået fast i mange studier (se f.eks. Ian Manners: *Small, open Euro economies*, DIIS Brief, januar 2009). Det skyldes fravær af valutaudsving (=prisstabilitet), prisgennemsigtighed og bedre konkurrenceforhold. Flere undersøgelser viser, at euroen har ført til en positiv handelseffekt på fem til ti pct., mens andre mener, det ligger endnu højere. Jo flere lande, der med tiden kommer med i euroen, desto større vækstområde går Danmark dermed glip af. Lavere kapitalomkostninger og manglende vekselgebyrer har desuden gjort euro-området attraktivt for udenlandske investeringer. De svarer i dag til en tredjedel af euro-landenes BNP i forhold til en femtedel før euroen blev en realitet.

Modargumenter og svar

Priserne stiger

Alle erfaringer viser, at priserne stiger i de lande, der har indført euro.

Svar 1:

Prisstigninger overdrevet – og større i Danmark

Da euro-sedler og mønter blev indført som betalingsmiddel i 2002, benyttede mange mindre serviceudbydere og erhvervsdrivende lejligheden til at sætte priserne på dagligvarer og hverdagsydelser en tand op (eks. madvarer, café- og frisørbesøg). Det gav mange forbrugere en fornemmelse af, at prisstigningerne var mere omfattende, end de rent faktisk var. Ifølge beregninger fra Europa-Kommissionen medførte euroen nationale prisstigninger på 0,1 - 0,3 procentpoint. Prisen på andre varer, som tøj, mobiltelefoner og pc'ere, er faktisk faldet. Som helhed kan det dog konstateres, at priserne i euro-området i 2002 (euroens første år) steg med 2,3 pct., mens tallet for Danmark var 2,5 pct.

Svar 2:

Euroen har ført til lavere inflation og mere stabile priser

Siden euroen blev indført i 1999 har den årlige inflation i euro-landene ligget på omkring to pct. mens den i 1970 - 80'erne ofte lå på otte til ti pct. For lande som Grækenland og Italien var euroen som en tryllestav, der med et slag udslettede inflationen. Disse lande havde i stort set hele deres nyere historie været præget af høj inflation, som tilsyneladende var ustoppelig. For Grækenland var det så voldsomt, at den græske stat ikke kunne udstede papirer med lang løbetid (over to år), da ingen havde tiltro til Grækenlands finansielle stabilitet før euroen. I dag udsteder den græske stat lange obligationer nøjagtig lige som alle andre europæiske stater, og det er der en eneste grund til: Euroen!

Dansk økonomi klarer sig fint uden euroen

Forud for afstemningen i 2000 blev det spået, at Danmark ville klare sig dårligt, hvis vi ikke kom med i euroen. Det har vist sig at være en myte, da dansk økonomi har klaret sig eksemplarisk.

Svar:

Euroen skyld i dansk økonomisk vækst - ikke omvendt

Mange tror, at den sunde danske økonomi er en konsekvens af at stå uden for euroen. Det er lige omvendt: Den økonomiske stabilitet, som euroen siden 1999 har medført, er afgørende for dansk vækst og økonomi. Det indre marked står for 70 pct. af dansk eksport. Fraværet af valutaudsving i EU-landene stabiliserer markedet og gør det muligt for de enkelte virksomheder at planlægge mere langsigtet.

Euro fører til økonomisk stagnation

De lande, der indførte euroen oplevede de følgende år økonomisk krise og stigende arbejdsløshed.

Svar:

Ingen sammenhæng – hvad med Irland?

Eurozonens lave vækst skyldes i vid udstrækning de store økonomiske problemer, som især Tyskland og Frankrig har døjet med. De to landes økonomiske problemer skyldes ikke euroen, men derimod store strukturelle problemer og manglende økonomiske reformer. Hvis man kigger på en række af de mindre eurolande som Grækenland, Spanien, Finland og i særdeleshed Irland har disse lande oplevet en økonomisk vækst, der er klart større end den danske.

Vi kan ikke længere føre vores egen pengepolitik

Fuldt euro-medlemskab betyder, at vi overdrager vores pengepolitik til Den Europæiske Centralbank. Dermed mister vi muligheden for at føre vores egen pengepolitik

Svar:

Vi er allerede bundet af euroen

Danmark har ført fastkurspolitik siden 1982, og deltager i ØMU'ens 1. og 2. fase samt i det såkaldte ERM2-samarbejde (se intro). Danmark er dermed de facto tvunget til at følge alle ECB's beslutninger, herunder ændringer i renten, uden selv at være med til at træffe dem. Lidt groft sagt er der ikke noget selvstændighed tilbage at miste. EU-ordfører for Venstre, Michael Aastrup Jensen siger: *"Vi følger, hvad der bliver besluttet i Frankfurt. Og så er det da bedre, at vi sidder med ved bordet, end at Malta og Cypern og de andre beslutter, hvad der skal gælde i dansk pengepolitik"*. (Børsen, 150508).

Vi kan ikke længere føre vores egen finanspolitik

Hvis Danmark bliver fuldt medlem af ØMU'en, betyder det, at vi kan blive straffet for at overtræde vækst- og stabilitetspagten. Det lægger bånd på vores finanspolitik og mindsker vores muligheder for at agere i en økonomisk krise.

Svar:

ØMU'en sikrer økonomisk stabilitet

– og dermed finanspolitisk råderum

Uden for ØMU'ens tredje fase har Danmark selv ansvaret for sin valutakurs. Hvis der opstår underskud på betalingsbalancen, bliver det dækket af låntagning i udlandet. For at det kan ske smertefrit, kræves at de internationale finansmarkeder har tillid til udviklingen i vores valutakurs. Danmark bliver altså nødt til at indrette sin økonomiske politik efter betalingsbalancen. Som fuldt medlem af ØMU'en, ville Danmark ikke behøve tage hensyn til den slags. I det tilfælde ville den valutariske stabilitet nemlig være sikret af den fælles mønt. Samlet set lægger Danmark altså bånd på sin finanspolitik ved ikke at være fuldt medlem af ØMU'en.

Euroen fører til Europas forenede stater

Svar 1:

Glidebaneargumentet er en myte

Glidebaneargumenter har været fremført af EU-modstan-

derne lige siden afstemningen om vores EF-medlemskab i 1972, og alle efterfølgende folkeafstemninger er blevet præsenteret som sidste chance for at stoppe skabelsen af Europas Forenede Stater. Men det burde efterhånden være åbenlyst for enhver, at dette ikke er rigtigt. For selvom vi har stemt ja til forskellige EU-traktater, har vi ikke fået Europas Forenede Stater. EU er et samarbejde mellem selvstændige stater, der udtrykkeligt *"respekterer medlemsstaternes nationale identitet."* (artikel 6 TEU).

Svar 2:

Møntunioner er ikke det samme som statsdannelse

En valutaunion behøver ikke være det samme som en statsdannelse, hvilket den nordiske møntunion (1873 - 1914), møntunionen mellem Belgien og Luxembourg, Franc-zonen i Afrika og den Caribiske møntunion er tydelige beviser på.

ØVRIGE EMNER

Modargumenter

Danskerne har ikke nogen indflydelse i EU

Med kun fem mio. indbyggere og blot 13 medlemmer af Europa-Parlamentet (MEP) har Danmark ikke nogen indflydelse i EU. Vi må blot makke ret, i stedet for at træffe vores egne beslutninger.

Svar 1:

Danmark har større indflydelse end vores størrelse beretter os til

Danmark har syv stemmer i Ministerrådet, mens det største EU-land, Tyskland, har 29. Den danske stemmewægt svarer altså til en fjerdedel af den tyske, mens vores befolkningsandel kun svarer til 1/16 af den tyske. Tilsvarende er der et dansk medlem af Europa-Parlamentet for hver 400.000 danskere, mens der for hvert tysk medlem er 800.000 tyskere.

Svar 2:

Man kan ikke måle dansk indflydelse via antal MEP'ere

Selv om Danmark kun får 13 ud af 736 medlemmer efter EP-valget den 7. juni, er det forkert at måle dansk indflydelse i forhold til dette antal. Det svarer til at måle Langelands indflydelse i Danmark med, hvor mange folketingsmedlemmer, der kommer fra Langeland. Det væsentlige er, hvor mange politikere, der sidder i den gruppe, man ideologisk set er mest enig med, uanset hvilket land de kommer fra. De danske MEP'ere er jo også internt uenige om EU's politikker, hvilket også gør det meningsløst at måle den danske indflydelse i forhold til antal danske MEP'ere.

Svar 3:

EU giver os indflydelse på emner vi ellers ikke ville have haft

EU-samarbejdet giver danske politikere indflydelse på emner, som vi ikke ville have haft indflydelse på uden

EU. Uden EU ville Danmarks stemme i forhold til miljø og forurening næppe have haft den store vægt. Via EU-samarbejdet og de fælles regler for det indre marked er danske politikere f.eks. med til at bestemme, hvor meget tyske biler må forurene.

Danskerne blev snydt for en folkeafstemning om Lissabon-traktaten

Det er udemokratisk, at befolkningen ikke fik mulighed for at stemme om Lissabon-traktaten.

Svar 1:

At underkende et folketingsflertal er ikke demokratisk

Ifølge redegørelsen fra Justitsministeriet indebærer Lissabon-traktaten ikke afgivelse af suveræniteten. Derfor er det ifølge grundloven op til et simpelt flertal i Folketinget at afgøre om Danmark skal ratificere eller ej. Her stemte et meget stort flertal for dansk ratifikation. Hvis man valgte at sætte spørgsmålet til folkeafstemning, ville man altså tilsidesætte et stort folketingsflertal og dermed det repræsentative demokrati som grundloven fordrer.

Svar 2:

Ét enkelt land bør ikke afgøre Europas samlede fremtid

At lade et enkelt land afgøre Lissabon-traktatens fremtid, og dermed de fremtidige spilleregler for EU's virke, svarer til at lade Vordingborg kommune afgøre Folketingets forretningsorden.

Svar 3:

Afstemning dur kun, hvis alle EU-borgere er med

En afstemning om Lissabon-traktaten og dermed om EU's funktionsmåde ville kun give mening, hvis den blev gennemført af alle EU-borgere på én gang. Følgelig burde traktatens ratifikation eller forkastelse også blive afgjort af, hvor mange EU-borgere, der samlet set havde stemt for eller imod.

Svar 4:

Folkeafstemninger handler sjældent om selve traktaten

Undersøgelser viser, at befolkningerne i lande der stemmer om EU-traktater sjældent tager stilling til selve traktaten. Dermed risikerer man altså at sætte EU's evne til at fungere med 27 medlemslande over styr, blot fordi en del af befolkningen har ladet deres, eksempelvis indenrigspolitiske, utilfredshed influere på deres stemmeafgivning.

Vi bør genindføre grænsekontrollen for at beskytte os mod kriminalitet og illegale indvandrere

Svar:

Dansk politi: Politi-samarbejde bedre end grænsekontrol

Dansk politi har svært ved at se ulemperne ved et Europa med færre grænser. Schengen-samarbejdet skaber nemlig nye og bedre muligheder for grænseoverskridende politisamarbejde som kompensation for ophævelsen af grænsekontrollen. Det kommer bl.a. til udtryk i form af Schengen Informationssystem (SIS), en fælles database, hvor de nationale politimyndigheder kan registrere personer eller genstande. Samarbejdets muligheder blev styrket den 20. december 2007, hvor ni nye lande kom med i samarbejdet (Estland, Letland, Litauen, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn, Slovenien og Malta). Kim Kliver, chef for Rigspolitiets Nationale Efterforskningscenter (NEC): *"Jeg er tryk ved det, fordi den gammeldags kontrol bliver erstattet af en række muligheder for samarbejde mellem politi i de tidligere østlande og os andre. Den fysiske kontrol bliver erstattet af efterretninger så vi kan agere tidligere. (...) Kriminaliteten er i forvejen grænseoverskridende. Nu får vi mulighed for at øge kvaliteten i politiarbejdet i de lande, hvorfra en del af denne kriminalitet kommer, fordi disse lande nu er forpligtet af Schengen-aftalen"*. (Politiken, 211207).

Palle Linné, grænsebetjent i Padborg: "Det betyder, at vi får bedre adgang til tidlige og vigtige informationer om kriminalitet på vej mod Danmark. Og lettere adgang til at få tyvekoster tilbage, som er stjålet i Danmark men bliver fundet i Polen. Det er svært af se ulemperne." (Politiken, 211207).

EU vil bekæmpe den danske arbejdsmodel og forbyde strejkeretten

Domme fra EU-domstolen i 2007 og 2008 (Vaxholm/Laval og Rüffert-sagen) har vist, at EU sætter den frie bevægelighed over arbejdstageres interesser.

Svar 1:

Retten til konflikt er sikret

i charteret for grundlæggende rettigheder

Nærlæser man dommene, står det dog ganske klart, at EU-domstolen fuldt ud anerkender strejkeretten. Hertil skal det tilføjes, at Lissabon-traktaten og chartret om grundlæggende rettigheder udtrykkeligt anerkender retten til kollektive kampskridt (art. 28) – det glemmer modstanderne tit at nævne. De klareste konklusioner på dommene er, at konfliktretten ikke er i fare, men at den skal udfoldes inden for klare rammer og betingelser.

Svar 2:

EU sikrer rettigheder på tværs af landegrænser

Danske arbejdstagere og virksomheder nyder rigtig godt af den frie bevægelighed. Derudover er det vigtigt at pointere, at arbejdstagere i kraft af EU's regler overhovedet har rettigheder på tværs af landegrænser. Det er svært at forestille sig andre internationale fora end EU, der kan garantere den slags internationale ordensprincipper, som er nødvendige for fremtidens arbejdsmarked i en globaliseret økonomi.

EU sænker danske standarder på miljøområdet

Svar 1:

Tal viser, at EU hæver miljøstandarden i hele Europa

Tal fra Miljøministeriet viser, at ud af 187 vedtagne retsakter (afgørelser, beslutninger, direktiver og forordninger) på miljøområdet i perioden 1994 - 2005, har 81 direkte været til gavn for det danske miljø, 104 har været neutrale kun to retsakter har været direkte skadelige for dansk miljø.

Svar 2:

Danmark kan ikke leve op til EU's miljø-krav

EU stiller strenge krav til Danmarks miljølovgivning. Det såkaldte habitatdirektiv (92/46/EØF) fra 1992 og det såkaldte fuglebeskyttelsesdirektiv fra 1979 (79/406/EØF, 97/49/EF) har til formål at sikre biologisk diversitet og vilde fugle, bl.a. ved at oprette beskyttede områder. Men da den danske lovgivning på disse områder både er for upræcis og for uforpligtende, mener Europa-Kommissionen ikke, at Danmark har gennemført direktiverne korrekt. I en opgørelse fra Verdensnaturfonden november 2006 blev Danmark placeret på en 20. plads i EU, når det gælder opfyldelse af naturbeskyttelsesdirektiverne. I sommeren 2006 tog Europa-Kommissionen de første skridt til en retssag mod Danmark for ikke at have gennemført direktiverne tilstrækkeligt. Kort før jul 2006 offentliggjorde Politiken Kommissionens åbningskrivelse og oplyste samtidig, at den danske regering som konsekvens af Kommissionens pres vil fremlægge op til 50 forslag om ændringer og skærpelse af danske love og bekendtgørelser.

Svar 3:

EU går forrest i kampen mod global opvarmning

I 2007 vedtog EU den såkaldte 20-20-20 plan. Den omfatter en forpligtelse til at nedbringe udledningen af drivhusgasser med 20 pct., at udbygge forsyningen af vedvarende energi til 20 pct. af den samlede forsyning

samt at nedbringe det samlede energiforbrug med 20 pct., alt sammen i 2020. Det skal ske uanset om den øvrige verden går med på en global aftale i 2009. Dermed sætter EU i den grad det gode eksempel i forhold til den store udfordring som den globale opvarmning er. I forhold til Kyoto understreger EU's tiltag, hvor vigtigt det er, at internationale organisationer kan forpligte sine medlemsstater til at leve op til målsætningerne.

Svar 4:

Europæerne støtter en fælles miljøpolitik

En undersøgelse fra Eurobarometer: "Attitudes of European citizens towards the environment" viser, at borgerne i EU-landene i høj grad er tilhængere af en fælles europæisk miljøpolitik. Hele 67 pct. af borgerne i EU mener, at de tiltag, som skal foretages for at beskytte miljøet, skal ske i sammenspil mellem nationale myndigheder og EU. Samtidig mener over 80 pct. af EU's befolkning, at en fælles europæisk miljølovgivning er nødvendig for at beskytte miljøet i de enkelte lande.

EU sænker danske standarder på forbrugerområdet

Svar 1:

EU sikrer forbrugernes rettigheder på tværs af landegrænser

Det indre marked har givet forbrugerne bedre muligheder for at købe varer og tjenesteydelser, der hvor de er bedst og billigst. Derfor er der behov for, at det fælles marked også suppleres af fælles forbrugerrettigheder, og her spiller EU en afgørende rolle i kampen for forbrugerne. Således er der på EU-plan blevet vedtaget en række direktiver og forordninger, der indfører fælles regler og rettigheder for forbrugerne, uanset hvor de er købt. Desuden har EU gjort det nemmere og billigere at klage over varer købt i et andet EU-land.

Svar 2:

Tal viser, at EU ikke sænker danske standarder

Tal fra Fødevarestyrelsen viser, at ud af 141 EU-regler på fødevarerområdet førte de 80 til en forbedring af fødevarerlovgevingen i Danmark. 52 regler har haft neutral effekt og blot ni har ført til forringelse i forhold til danske standarder.

Eksempel: Fælles forbrugerpolitik beskytter mod farlige produkter

Takket være samarbejde mellem toldmyndighederne i EU, blev der i 2006 fjernet flere farlige forbrugerprodukter fra EU end tidligere. Via RAPEX, der er et system for hurtig udveksling af oplysninger om non-foodprodukter, giver de nationale myndigheder Kommissionen meddelelse om produkter, der udgør en risiko for forbrugernes sundhed og sikkerhed. Det gælder f.eks. varer som elektronik. Alle medlemsstater kan rapportere om en farlig vare, der efterfølgende vil blive fjernet fra hele det indre marked.

Eksempel: EU lægger loft over priser på mobiltelefoni

Indtil 2007, hvor EU greb ind, kostede det over syv kr. pr. min. at tale i mobiltelefon over landegrænser. Efter EU vedtog et fælles loft over priserne, er de nu kommet ned på under 4,50 kr. pr. min. Fra 1. juli 2009 vil der desuden blive lagt loft over prisen på SMS over landegrænser, der maks. må koste 1. kr. pr. stk., når de bliver sendt fra et EU-land til et andet.

Eksempel: EU sikrer flypassagerer erstatning ved overbooking eller aflysning

Flyselskaber overbooker bevidst flyene for at undgå tomme sæder og det efterlader alt for ofte passagerer i uheldige situationer, hvor de bliver nægtet adgang til flyet. EU har styrket flypassagerernes rettigheder i forhold til luftfartsselskaberne. EU's regler betyder, at

flyselskabet skal betale passageren 1875 kr. (ca. 250 euro). Hvis de overbooker på flyvninger under 1500 km. På flyvninger op til 3500 km. bliver godtgørelsen på 3000 kr. (ca. 400 euro) og på flyvninger over 3500 km. til lande uden for EU er godtgørelsen 4500 kr. (ca. 600 euro). Derudover skal luftfartsselskaberne refundere prisen på billetten eller tilbyde alternativ transport. Reglerne gælder flyvninger for alle selskaber fra lufthavne i EU.

EF-Domstolen tager magten fra medlemsstaterne

Svar 1:

Ordentlig lovgivning ville hjælpe EF-Domstolen

Domstolens rolle er at fortolke reglerne. Dårlig lovgivning kan i denne sammenhæng betyde uklar lovgivning, og uklar lovgivning fører til kontroversielle afgørelser. Derfor er det en god hovedregel at spørge lovgivere, der kritiserer domstolen for politisering, om de har gjort deres arbejde godt nok. (Hans Martens, leder af tænketanken European Policy Centre, Politiken juli 2008).

Svar 2:

EF-Domstolen har den magt medlemsstaterne har givet den

EF-Domstolens opgave er at fortolke reglerne, så borgere har de samme rettigheder i hele EU. Når Domstolen finder, at praksis i et medlemsland går på tværs af EU-reglerne, er det EU-reglerne, der gælder. Det har medlemsstaterne nemlig selv besluttet, at de skal og det retter Domstolen sig blot efter.

Svar 3:

EF-Domstolens uafhængighed er afgørende for magtens tre-delning

Det er ikke udemokratisk, når EF-Domstolen dømmer til fordel for den enkelte borger, hvis fundamentale rettigheder krænkes af en medlemsstat. Derimod ville det

være yderst problematisk og en kompromittering af det demokratiske princip om magtens tredeling, hvis politikerne skulle få held til at stække EF-Domstolens magt. (Marlene Wind i Weekend Avisen 310808).

Eksempel: Metock-dommen

Mange kritikere mente efter Metock-dommen fra den 25. juli 2008, at EF-Domstolen lavede et hul i den danske lovgivning og underkendte en praksis, der var vedtaget af et flertal i Folketinget (se Bremerbank-notat om Metock-sagen af 18. august om sagen). I virkeligheden er det omvendt. Det siger samtlige EU-eksperter med forstand på EU-jura, heriblandt juraprofessor Hjalte Rasmussen: *"Der er nærmere tale om, at man har gravet et hul i EU-lovgivningen og proppet den danske udlændingelov ned i det. EU-reglerne har jo været der hele tiden, og Højesteret har accepteret, at de går først. Reglerne for fri bevægelighed falder på ingen måde ind under det retlige forbehold. Reglerne går helt tilbage til den første EF-traktat i 1958. Det kan der ikke tages forbehold overfor eller gøres noget som helst ved".* (Lov følge eller EU fly, Information 260708).

EU-systemet er korrupt og har ikke styr på regnskaberne

Svar 1:

Problemerne skyldes primært medlemslandene

Problemerne med regnskaberne skyldes, at 80 pct. af EU's budget administreres decentralt af medlemslandene, som ikke er gode nok til at redegøre for, hvor pengene bliver brugt. Størstedelen af fejlene, der påpeges i de årlige revisionsrapporter skyldes, at modtagerne i de enkelte lande ansøger om flere midler, end de er berettiget til. Fejlen sker oftest i sidste led, altså hos den enkelte landmand eller anden modtager. Kommissionens ansvar gælder først og fremmest kontrollen med midlerne og ikke formidlingen af dem.

Svar 2:

Der er tale om fejl og mangel på kontrol – ikke svindel

I efteråret 2006 udtalte revisionsrettens formand, at fejlene "ikke kan fortolkes som tegn på svig, men derimod mangel på kontrol". I 2007 kontrollerede revisionsretten flere hundrede transaktioner, men fandt kun anledning til at undersøge to tilfælde af svig. I oktober 2005 foreslog Kommissionen, at regeringerne i hvert enkelt medlemsland skulle skrive under på, at midlerne udbetales efter reglerne i deres land. Det nægtede et stort flertal af finansministrene dog at være med til. Medlemslandene nægter dermed at tage et medansvar selvom store EU-midler administreres direkte af medlemslandene.

Svar 3:

Kommissionen bliver bedre til at rette op på manglerne

Revisionsretten roser i sine rapporter for regnskabsåret 2005 og 2006 fremskridtene med Kommissionens nye regnskabssystem. Nye mekanismer har desuden gjort det muligt for Kommissionen at få knap 2,2 mia. euro af de fejludbetalte midler tilbage. Derudover er den interne kontrol blevet skærpet ved, at alle generaldirektører i Kommissionen personligt skal garantere for pengeforbruget i deres afdelinger.

EU's landbrugspolitik er gammeldags og protektionistisk

Svar 1:

Landbrugsstøtte på vej væk

Mange års reformer af landbrugsstøtten (MacSharry-reformen (1992), Agenda 2000 (1999) og Junireformen (2003)) har reduceret landbrugsposten på EU's budget fra over 70 pct. i 1980'erne til 33 pct. i dag. Dermed er landbrug ikke længere den største post på EU's budget. Det er i stedet bevillinger til struktur- og socialfonde, der udgør 36 pct. af budgettet (2007). I efteråret 2008 vedtog

EU desuden det såkaldte sundhedstjek af landbrugspolitikken, hvilket førte til yderligere reformer. Den gammel-dags eksportstøtte er i dag stort set væk, og erstattet af en ordning, hvor landmændene får direkte støtte.

Svar 2:

Landbrugsstøtte større uden for EU

USA gav i 2006 landbrugsstøtte i et omfang der svarede til 20.000 dollars pr. landmand, mens EU gav sine landmænd en støtte, der svarede til 14.000 dollars pr. landmand. Samtidig vil USA's støtte til landmændene stige med op til 70 pct. over de næste ti år ("Europe's World" Efterårsudgaven 2007 s.165 - 169). Derudover har lande som Norge, Schweiz og Japan en meget protektionistisk landbrugspolitik. Disse lande gav i 2004 i gennemsnit direkte støtte til landmænd, der svarede til 60 og 70 pct. af landmandens indtægter. Det var en del højere end EU's gennemsnit på 34 pct., og OECD's gennemsnit på 30 pct. (OECD Landbrugspolitikker i OECD-lande: Overvågning og evaluering 2005).

Div. pro-argumenter

Derfor skal du stemme til Europa-Parlamentsvalget

Europa-Parlamentet er verdens eneste folkevalgte internationale parlament

Som borger har du via Europa-Parlamentet direkte indflydelse på EU's lovgivning. Det er helt unikt for EU. I andre internationale organisationer som NATO, FN, Europarådet og OECD har borgerne ingen direkte indflydelse. I disse organisationer er man som borger kun repræsenteret indirekte via repræsentanter fra sit lands regering eller andre særligt udpegede medlemmer.

Europa-Parlamentet får stadig større indflydelse

Siden EU's grundlæggelse har Europa-Parlamentet (EP) fået stadig mere indflydelse. Når Lissabon-traktaten ef-

ter planen træder i kraft 1. januar 2010 bliver EP medlovgiver på op mod 80 pct. af EU's lovgivning. For eksempel får medlemmerne af EP medbestemmelse på hele EU's budget inklusive landbrugspolitikken. Alene på miljøområdet kommer 70 pct. af lovgivningen fra EU, med EP som medlovgiver.

Europa-Parlamentet sikrer kompromis på vigtige områder

Inden for de sidste par år har Europa-Parlamentet behandlet og fundet kompromiser på store og vigtige lovgivningspakker. Det gælder f.eks. servicedirektivet om liberalisering af EU's marked for tjenesteydelser, lovpakken om kemikalier (REACH), takster for mobiltelefoni over landegrænser og i foråret 2009 gælder det sundhedsdirektivet og retten til behandling i andre EU-lande. På disse områder er de danske politikere internt meget uenige, afhængig af hvilket parti de kommer fra. Derfor er det bestemt ikke ligegyldigt, hvilke danske politikere der bliver valgt ind.

Eksempel: Dansk mærkesag sikret takket være Europa-Parlamentet

I sagen om de såkaldte F-gasser i 2006 stod Danmark og Østrig til at blive stemt ned i Ministerrådet. Det ville have tvunget Danmark til at tillade udledning af flourholdige drivhusgasser. Miljøminister Connie Hedegaard arbejdede derpå med at mobilisere et flertal mod forslaget i Europa-Parlamentet, hvilket også lykkedes. Forslaget blev ikke til noget (se ugebrevet Mandag Morgen 051107).

Skeptiker? – Europa-Parlamentet får ikke mindre magt af, at man ikke stemmer!

Stort dansk flertal for EU-medlemskab

Danskerne og irerne hører pudsigt nok til blandt de mest EU-positive befolkninger. På spørgsmålet om man mener, at ens eget land har haft gavn af EU-medlemskab svarer 76 pct. af danskerne ja. Det er det fjerde højeste tal i EU. Irland ligger på førstepladsen med 79 pct., mens EU-gennemsnittet er på 56 pct. 64 pct. af danskerne mener, at dansk medlemskab af EU "er en god ting". Det er 11 procentpoint over EU-gennemsnittet på 53 pct. (Eurobarometer 70, oktober - november 2008).

Indre marked vigtigt for dansk økonomi

I 2007 eksporterede Danmark varer for ca. 554 mia. kr. Heraf eksporterede Danmark ca. 383 mia. til EU's indre marked, hvilket svarer til 70 pct. af den samlede eksport. Det indre marked udgør dermed fundamentet for dansk økonomi. Derfor er det vigtigt, at vi er med til at udvikle fremtidens indre marked, der i højere grad vil bygge på viden, innovation og service. Hvis det indre marked fuldbyrdes på disse områder, vil det ifølge organisationen DI øge den europæiske økonomi med 200 – 300 mia. euro om året. Da Danmark er en stor eksportør af serviceydelser, er det vigtigt, at Danmark er med i denne proces

De åbne grænser gavner økonomien

De fysiske rammer for den fri bevægelighed i EU er blevet større som følge af udvidelserne i 2004 og 2007. Begge udvidelser har været til økonomisk gavn for både nye og gamle medlemslande, viser en undersøgelse fra Europa-Kommissionen fra november 2008. Undersøgelsen viser bl.a., at arbejdskraft fra de nye medlemslande ikke har fortrængt lokal arbejdskraft i de øvrige medlemslande og heller ikke har presset lønningerne ned. Oplysninger fra de lande, som har været hoveddestination for arbejdssøgende fra de nye EU-lande, viser, at

både bruttolønnen og lønningerne er blevet ved med at stige. Samtidig er arbejdsløsheden hovedsagelig faldet, også inden for sektorer, der har en relativ høj tilgang fra andre medlemslande. Undersøgelsen viser også, at migranter fra de nye medlemslande har været med til at imødekomme et øget krav om arbejdskraft i modtagerlandene og dermed bidraget til økonomisk vækst der.

Klima og energi – EU går i front

EU har forpligtet sig til at nedbringe sit samlede CO₂-udslip med 20 pct. i 2020, og samme år skal 20 pct. af EU's energiforsyning komme fra vedvarende energikilder. Denne såkaldte 20-20-20-plan er foreløbig verdens mest ambitiøse internationale indsats mod global opvarmning og skal virke som inspiration for den øvrige verden op til FN's klimakonference i København i december 2009. Hvis de øvrige lande går med, vil EU nedbringe sit CO₂-udslip med 30 pct.

